

opusdei.org

Meditacije: treća korizmena nedjelja (ciklus C)

Razmatranje za meditaciju 3.
korizmene nedjelje. Predložene
teme su: Božji stil je blizina;
Ispitaj naša srca; Poniznost
obraćenja.

27.02.2025.

- Božji stil je blizina.
 - Ispitaj naše srce.
 - Poniznost obraćenja.
-

MNOGO GODINA je prošlo otkako je Mojsije pobjegao iz Egipta. Faraon je u to vrijeme već bio mrtav, ali se situacija Izraelaca nije popravila. Sveto pismo nam kaže da su se “sinovi Izraelovi žalili na ropstvo i vikali. Njihovi vapaji, iz ropstva, dospjeli su do Boga; i Bog je čuo” (Izl 2,23-24). U to je vrijeme “Mojsije pasao stado svoga tasta Jitra” (Izl 3,1). Lutao je besciljno, kroz tuđu zemlju, u potrazi za pašnjacima da nahrani tuđe stado.

Jednog dana nađe grm u plamenu, nešto normalno na mjestu sasušenom od sunca. Mojsije je vidio mnoge grmove kako gore, ali nijedan ovako: "opazio je: grm gori, a da ne izgara" (Izl 3,2). Zaintrigiran, prilazi razmišljanju o ovom "divnom prizoru" (usp. Izl 3,3). Tada Bog progovara i Mojsijev život i povijest ljudi se zauvijek mijenjaju. Bog ponovno ulazi u povijest. Odlučio je zauzeti stranu, odabrao je grad i

otkrio mu svoje Ime, pomiješavši s tim i svoju sreću. Bog preuzima rizik zbližavanja.

Izraelci će se morati poslužiti poezijom i pjesmom, kako bi pokušali dati glas tolikom čudu: "Blagoslivljaj dušu moju, Gospodina, i cijelo moje biće njegovo sveto ime. Blagoslivljaj, dušu moja, Gospodina i ne zaboravi dobročinstava njegovih" (usp. Ps 102, 1-2). Počinju otkrivati "stil Boga, koji je u osnovi stil blizine. On sam daje ljudima ovu definiciju Da: "Recite mi, koji narod ima svoje bogove tako bliske kao što ste vi meni?" (usp. Dt 4,7)"(1). "Nećete propustiti vidjeti, čak ni u trenucima najveće strepnje – rekao je sveti Josemaría – da je naš Otac na Nebu uvijek blizu, vrlo blizu (2).

"Ne želim da zanemarite, braćo – piše sveti Pavao – da su naši oci svi bili pod oblakom, i svi su prešli more, i da bi se pridružili Mojsiju, svi su bili kršteni u oblaku i u moru (...). Ali većina njih nije ugodila Bogu" (1 Kor 10,1-5). A apostol dodaje da je sve to "napisano kao opomena nama", da bismo bili svjesni što se može dogoditi i nama, kao novom narodu Božjem. Sam Isus Krist, nakon što se prisjetio nekih koji su tih dana umrli krvavom smrću, pita: „Mislite li da su ti Galilejci bili grešniji od svih Galilejaca, jer su tako pretrpjeli? Ne, uvjeravam vas; ali ako se ne obratite, svi ćete isto tako propasti" (Lk 13,2-3).

Jasne Isusove riječi i upozorenje svetog Pavla su dobre za nas, jer izazivaju u nama reakciju koja ne nastaje uvijek spontano. Ponekad, kad nam se čini da stvari idu naopako, tražimo uzroke, trebamo utvrditi odgovornost. A ako uspijemo

pronaći krivca, odahnemo, jer onda možemo misliti da to nema nikakve veze s nama.

Isus ispravlja, u ovoj i drugim prilikama, ovo pogrešno gledište svojih učenika. Potiče nas da iskoristimo ove situacije kako bismo potražili dublje osobno obraćenje, umjesto da trošimo vrijeme i energiju tražeći krivca. Obraćenje, što znači okrenuti svoj pogled Bogu i preispitati stvari na temelju ljubavi koju on ima prema nama i drugima. "Ne sudite" (Mt 7,1), govori nam Isus. I "ne mrmljajte" (1 Kor 10,10), dodaje sveti Pavao. Jer kad se prepustimo tom negativnom gledištu, možemo upasti u zamku ogovaranja. Ako smo zadovoljni kriviti druge ili okolnosti, propuštamo priliku ispitati vlastita srca, koja su jedina zla koja uistinu možemo utopiti preobiljem milosti.

"JEDNOM davno bijaše čovjek koji je u svom vinogradu imao zasađenu smokvu i otišao je potražiti ploda na njoj, ali nije ga našao" (usp. Lk 13,6). Kada prestanemo tražiti probleme vani, tada nam naša potreba postaje očita. Tada smo sposobniji prepoznati Božju velikodušnost prema nama i da mu, zapravo, nemamo čime uzvratiti. U vlastitim se očima više ne činimo tako dobri kao kad se uspoređujemo s drugima: učimo biti ponizni.

Ta nas spoznaja neće rastužiti ako činimo ono što nam Isus govori: upravimo oči u Boga, koji je naš Otac. To je dar obraćenja koji molimo Gospodina osobito u korizmi, potkrijepljen pokorom koja postupno oblikuje naše srce. "O, Bože – molimo te zajedno s cijelom Crkvom –, tvorče svakoga milosrđa i dobrote, koji primaš post, molitvu i milostinju kao lijek za naše grijehе, pogledaj s ljubavlju na spoznaju naše malenosti

i podigni svojim milosrđem one među nama koji se osjećamo shrvani svojom savješću" (3).

Tako otkrivamo, kao što je učinio izabrani narod, da je najveće čudo koje je Bog učinio njegova nevjerojatna blizina. "U Isusovim smo rukama!"(4), ponavljao je sveti Josemaría. A Isus ne očajava, kao ni njegova majka, sveta Marija, koju možemo zamoliti da nam omekša srce kad god nam je to potrebno.

(1) Francisco, Govor, 17.2.2022.

(2) Sveti Josemaría, Kovačnica, br. 240.

(3) Nedjelja III korizmene molitve, Zborna molitva.

(4) Sveti Josemaría, Dok nam je putem govorio, str. 107.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-treca-
korizmena-nedjelja-ciklus-c/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-treca-korizmena-nedjelja-ciklus-c/) (9.04.2026.)